

Episode 3: Fremskudt rådgivning i Gentofte Kommune

Du lytter til en podcastserie fra Partnerskab om Børnene Først. Partnerskabet er sat i verden for at understøtte implementeringen af barnets lov, og har valgt at sætte fokus på samarbejdet mellem almen- og socialområdet. - For samarbejde er helt centralt, hvis vi skal lykkes med tidlig opsporing og tidligere hjælp til børn, unge og familier i udsatte positioner.

[lyd reportage]

Velkommen til.

[lyd reportage]

Vi har pakket udstyret og kørt til Gentofte for at svare på to spørgsmål.

Det første; Hvordan kan man organisere tidlig opsporing & fremskudt rådgivning?

og spørgsmål nummer to; Hvordan kan man inddrage børn og unge, og gribe de problemer og bekymringer de kan ha' - før det er for sent?

ja, de to spørgsmål, vi er kørt til Gentofte for at besvare

[lyd af bil - reportage i bil]

og hvorfor Gentofte? jo fordi Gentofte har flere veje ind til kommunen. For Gentofte er en af de kommuner, der har haft fokus på trivsel blandt børn, unge og familier de seneste år, og deres erfaringer ... ja.. deres erfaringer kan du måske bruge, hvis du enten er leder på almen- eller socialområdet eller.. hvis du arbejder med børn og unge i hverdagen.

[lyd reportage]

Mette, der er fremskudt rådgiver, følger mig ovenpå, hvor vi møder Helle.

**Vi tager tre kopper fra skabet, trykker kaffe fra maskinen. går ind i mødelokale.
Kaffekopperne er sorte, med neon-pink tekst på siden, hvor der står Socialrådgiver! og
det er netop det både Mette og Helle er. - og lige så speciel som koppen er - lige så speciel
grund, er der til at Mette og Helle har valgt at søge mod Gentofte kommune**

Helle

jeg synes, det var en kommune, der var nytænkende indenfor
børn- ungeområdet. Jeg synes, det var en kommune, som turde
at kaste sig ud i nogle anderledes kreative udviklingstanker
inden for det her område. Så det var det, der gjorde, at jeg
synes, det var spændende og søge hertil.

**Helle Malberg Niclasen er afdelingsleder i børn- og familieafdelingen. Mere specifikt for
Modtagelsen. Det vil sige, at det er Helle, der står for organiseringen og ledelsen af blandt
andet den fremskudte rådgivning, hvor Mette arbejder som fremskudt rådgiver.**

Mette

Altså, vi kigger jo meget bredt på de ting, som vi jo ved
noget om, betyder noget for, hvordan man får det som voksen.

og ja, før jeg vidste af det var vi i gang med at snakke om hvad de laver

Mette

Og når der er nogen, der ligesom skiller sig ud, når der er
nogen, der skiller sig ud eller ryger lidt ud af den brede
sti, så forsøger vi at få dem med ind sammen med barnet,
deres familie, skolen og dem, der kender dem rigtig godt. Så
det er jo det, vi sidder med hele tiden.

Helle

Og vi er ret optaget af det der med, at vi ikke kommer til at
lykkes med det alene. Altså, vi skal have andre med om bord,
og det er utroligt vigtigt, at hvis det har at gøre med et
skolebarn, at skolen også bliver involveret. De skal
formentlig også gøre noget andet, ligesom forældrene. Det er
vi ret optaget af.

Gentofte er en mellemstor kommune med 75.000 borgere. Der er 12 folkeskoler og en række privatskoler, og så er der alle dagtilbud, som Mette og Helle og resten af Modtagelsen samarbejder med. og apropos Modtagelsen!

I Modtagelsen, som rent fysisk ligger på rådhuset - er der 14 rådgivere, Men, da Gentofte arbejder med *fremskudt* rådgivning, er mange af Modtagelsens rådgivere, fast, ude på skolerne og i institutionerne.

Hvor ja.. fremskudt-rådgiver-Mette og hendes kollegaer arbejder *med* myndighed

Men det store spørgsmål er hvordan denne her fremskudte rådgiver med myndighed er organiseret i Gentofte.

Til at svare på dét spørgsmål :) Har vi jo heldigvis afdelingsleder-Helle ved mikrofonen

Anders

Hvordan er I organiseret, med myndighed?

Helle

Ja.

Anders

Hvordan er I organiseret i jeres kommune?

Helle

Det vil faktisk sige, at dem der arbejder i modtagelsen, de sidder ude på skolerne en dag om ugen i enten fem eller fem og en halv time, og så er de også tilknyttet nogle dagtilbud, hvor de også er derude, eller de kan komme derud ad hoc. Og når vi siger, at vi er med myndighed ude på skolerne og dagtilbuddene, så betyder det helt lavpraktisk, at man ikke kun giver råd og vejledning og sparring, men man også, agerer som myndighedssocialrådgiver ude på skolerne og dagtilbud.

Anders

Hvad er fordelene, altså den måde, I har organiseret jer på, og især med modtagelsen?

Helle

Altså jeg tror på, at fordelene er, at der er en sammenhæng mellem den person, du møder, f.eks. som skolelærer eller pædagog, at du kan spare med vedkommende, men at det også er den person, du også skal samarbejde med, når fx en underretning er sendt. Så der kommer til at være en rød tråd, men faktisk også for familiens vedkommende, fordi nogle gange så starter vi allerede ude på skolerne af dagtilbud med at give råd og vejledning. Og hvis det så bliver sådan, at der er brug for noget mere, noget mere omfattende hjælp, så er det den samme person, du kommer til at tale med det omkring. Og det er måske vigtigt også at fortælle, at ud over at rådgiveren er derude, så er der også en makker, som man har også en familiebehandler, som man samarbejder med. Så der er også mulighed for ude på skoler at dagtilbuddet giver familien hjælp og støtte.

hvis jeg lige spoler lidt tilbage... så det jeg mente, da jeg til mig selv sagde "at der er flere døre ind til kommunen", dengang jeg gik gennem rådhusets svingdør før interviewet med Helle og Mette..ja, det jeg mente med flere døre var selvfølgelig at svingdøren er indgangen til Borgerservice og Modtagelsen, - men at den fremskudte rådgivning også er en slags dør til kommunen.... en dør der, så at sige befinder sig ude i barnets hverdagsliv.

og at døren er ude på skoler og ude i dagstilbud oplever fremskudt-socialrådgiver-Mette kan have en kæmpe fordel for familierne

Mette

De fleste forældre er jo, jeg ved ikke om de er nervøse, men der er i hvert fald noget på spil, og det skal man have stor respekt for.

Og noget af det kan man bedre arbejde med ude på skolerne, fordi de er mere afslappet omkring det. Det er et sted, de er vant til at komme, og deres barn er vant til at komme der. Så der sker noget ved at gøre det ude i det almene på skolen. Så jeg tror, vi alle sammen godt kender det der med, at det er nemmere at forstå og lytte, når det er, at man ikke er nervøs og ja, på udebane på den måde. Så jeg synes, det giver god mening at rykke det den vej.

Min oplevelse er, at vi kommer meget hurtigere i gang, altså kortere forløb, fordi de kan bedre skabe en forandring eller tage imod den vejledning, vi har, og gå direkte hjem og gøre noget andet. Og det er jo ofte nogle små ting, de skal skrue på.

Så der er bare en nemmere vej ind til, at de får arbejdet med tingene, hvis de ikke skal rundt om rådhuset på den måde.

Selvom jeg synes, vi gør rigtig meget for at formidling at det er en hjælp og støtte.. så det der med at det er på skolen, så bliver det nemmere for forældre

Helle

og Samtidig er det vigtigt, at vi ikke lægger skjul på, at vi er derude. Vi arbejder som myndighedsledere, så det skal være gennemsigtigt for forældrene. Det gør vi meget ud af. Noget af det, jeg også synes, vi har bemærket, er de fagpersoner, vi arbejder sammen med. Før i tiden kunne der hurtigt opstå noget, der kunne hedde, ala "nu er der ikke mere, vi kan gøre.

Nu er vi så bekymrede, at vi er nødt til at sende en underretning eller indberetning. Nu må kommunen tage over." Og når man som forældre modtager sådan en besked, så kan man jo blive enormt urolig. Og hvor vi egentlig oplever nu, at de personer, vi samarbejder med, har fået en større forståelse for, hvad er det egentlig, vi hjælper og tilbyder.

Så fortællingen mere bliver, ved du hvad, jeg har inviteret min kollega med, som er socialrådgiver op for børn og familie. Det har jeg gjort, fordi vi har super gode erfaringer med, at de kan hjælpe jer med ting. Vil det være okay, at hun er med til næste møde?

Så er skuldrene helt nede for forældrene, og så kan vi gå ind i et bedre samarbejde. En af de bonuseffekter, der også har været, er, at vores vigtigste samarbejdspartner - både forstå, hvad det er, vi arbejder med, den lovgivning, vi arbejder med, og hvad vi faktisk kan tilbyde familierne.

Anders

Har I arbejdet med myndighed i lang tid, og hvordan kom I derhen til at arbejde med det?

Helle

Vi startede i virkeligheden med, at vi tænkte, at det kunne være en super god idé, at vi kom ud på skolerne, fordi det havde vi hørt, at mange andre kommuner havde gjort, og så var vi inspireret af, at der var andre kommuner, der også havde valgt det her med, at man både var en rådgiver, men man også var en familiebehandler derude. Så vi startede en prøvehandling, hvor vi kun havde tre skoler og et par dagtilbud, og det fik vi søgt nogle puljemidler til. Og så blev det en rigtig, rigtig stor succes. Så derfor så spurgte

vi vores politikere, om de ikke kunne tænke sig at udvide det her og etablere det. Så det blev faktisk besluttet ved sidste års budgetforhandlinger at gøre det her permanent.

Anders

Kan du huske første gang, du var ude på en skole i det her setup?

Mette

Ja, altså det kan jeg godt huske. Jeg havde været tilknyttet den skole i forvejen med meget færre timer, så jeg havde sådan et delvis kendskab til dem. Og jeg kan godt huske, at jeg tænkte, at det her, det glæder jeg mig til, men der er også et stykke vej, fordi det handler også om, at man kender hinanden rigtig godt. Og man kender dem, man samarbejder med. Og det er noget, der tager tid. Jeg tror også, det er noget, der kræver noget erfaring, fordi jeg arbejder tæt sammen med min makker Marie, som er familiebehandler og en PPR-psykolog, Signe og en anden PPR-psykolog og rigtig mange ude fra skolen, både ledelse og trivselsmedarbejder osv. Og det er ved at blive ved med at være nysgerrig, at insistere på at spørge hele tiden, og invitere dem ind og sige, jeg kan det her, og så synes jeg, det stopper her, men jeg ved, du kan nok noget andet. Har du ikke lyst til at give dit perspektiv på, om vi kunne gøre noget her, som jeg ikke har fået øje på? Og når man kommer ind i noget, som fungerer på den måde, så føler man sig også på et tidspunkt lidt høj af arbejdsglæde, fordi jeg havde en oplevelse af, at det var virkelig meningsfuldt, og vi fik hjulpet nogen, og vi fik fordelt ansvaret ud på nogle flere skuldre, så der var også nogen, der pludselig kunne noget mere og ville noget mere at byde ind. Og den der synergi, det var fedt at opleve det med nogen, som ikke havde den samme faglige baggrund som jeg selv. Jeg blev også meget inspireret af at arbejde med dem. Og har jo oplevet, at vi nærmest er gået i gang med at lave familiebehandling light i første samtale med forældrene og ser, hvordan mine kolleger håndterer det. Og det synes jeg er virkelig inspirerende og udviklende, og jeg tænker ikke, at jeg selv skal være familiebehandler, men der er jo nogle spørgsmål, som man kan lære sig selv at stille, som man kan se fungerer. Og en måde at holde nogle pauser og gå til det, som jeg jo sagtens kan overføre til mine egne møder, hvor de ikke er der. Og det tror jeg er noget af det bedste, jeg kan sige om det.

Jeg synes, det bliver ved med at udvikle sig, så jeg håber, at det ikke stopper med det.

Hvis jeg lige skal opridse forløbet, så er historien bag fremskudt, at der i løbet af 10' er kom flere og flere skoler, der begyndte at arbejde med skolesocialrådgivere. i 2019 til '20 blev Gentofte inspireret af Rudersdal kommunes makkerskabstanker.

så en april dag i 2021 igangsatte Gentofte en prøvehandling på to...tre skoler, og dagsinstitutioner på 9 matrikler. Et ½ år senere kom tilbagemeldingerne... det var en kæmpe succes

Helle

Det er rigtigt. Jamen, prøvehandlingen kørte faktisk kun et lille halvt år, før vi fandt ud af, at det her gav så super god mening. Og det var rigtig meget vores skoleledere, der meldte tilbage til direktionen, at de syntes, at det her var det bedste nye tiltag, der havde været de sidste 25 år.

Så i september samme år, blev det besluttet at finde penge til ordningen.. og så! i foråret 2023 eller mere præcist 8.februar 2023 var alle samlet til et stort kick off møde og startskuddet var klart og tydeligt - klar, parat, sæt i gang!

..og Mette og hendes kolleger begyndte fra den dag at arbejde fast ude i almenområdet. En bro mellem almen og specialområdet var bygget! kan man sige .. og med den bro bygget... så tænker jeg egentlig, det er på sin plads, at jeg hører hvordan fagpersonalet ude på almenområdet oplever samarbejdet med Mette.. så jeg pakker podcaststyret ned.. sætter mig ind i bilen og triller ned af vejen til Gentofte skole

OG.. lad mig lige understrege at selvom jeg er på vej til en skole, så er det her lige så relevant for ledere og medarbejdere på hele almenområdet

men altså, jeg er, som sagt på vej til Gentofte skole

Hvor jeg har en aftale med Cathrine og Johan.

Mens vi går ind og op på kontoret, fortæller Cathrine, at hun er trivselsmedarbejder, som er en slags understøttende funktion til lærer og pædagoger og børnene og familierne. En

slags børnenes advokat, i forhold til at tale deres sag, når de kommer og har oplevet nogle ting.

Cathrine Rosentoft

Jeg vil jo gerne, at lærer og pædagoger bliver klædt på til, at de har det tætte samarbejde med barnet. Men der er bare situationer, hvor barnet har brug for eget rum til at fortælle, hvad det er, de oplever. Både her og hjemme. Og der har jeg et trygt rum, hvor jeg siger, at det er trygt, og du må sige alt det, du vil. [29:54] Og du må sige alt det, du ikke må sige andre steder. Det er tilladt her. Og så når jeg har mødet med forældrene, så har jeg aftalt med barnet inden, hvad er det, jeg taler med forældrene om. (FADE UD)

Vi tager trappen op til kontoret, hvor Johan smilende tager imod.

Johan Birkeland

Jeg hedder Johan Birkeland, og jeg er viceskoleleder på Gentofte Skole. Er det som det skal være?

Anders

Det er præcis som det skal være.

ja, alt er som det skal være. Jeg er, som sagt her for at høre hvordan skolen oplever at have en fremskudt rådgiver og en familierådgiver inden for matriklen. Og skal vi spole tiden lidt tilbage, så startede Johan som lærer på skolen i 2001.. Og senere blev han leder af udskoling. Når der var problemer, og der skulle oprettes en sag, så ringede han til socialrådgiveren i kommunens modtagelse..

Johan Birkeland

Og man kan sige, at inden da, var det primært Mette, jeg havde kontakt til som socialrådgiver, fordi hun var tilknyttet vores skole, men det var jo via telefonen.

og den Johan fik fat på var, det var.. ..ja det var fremskudt-rådgiver-Mette (altså inden hun blev fremskudt)!

Så før kunne man spare om nogle ting, altså problematikker, mest af alt. Og det var typisk via telefonen. Nu ved vi jo, at vi ses hver torsdag.

ja, for i dag er Mette og en familierådgiver fast på skolen om torsdagen. Før det, var kontakten via telefonen, men fra 2023 blev de altså en fast del af kontoret

Anders

Kan I huske første gang, altså efter hun arbejdede som fremskudt, kan I huske nogle af de første gange, hvor I var nede og bankede på døren?

Johan Birkeland

Ja, og det er en gang sådan, at vi ikke banker på, fordi døren står tit åben. Altså vi har jo et åbent kontorlandskab herude, hvor vi sidder, og så står døren åben,

Nu kendte vi dem jo godt, så vi var meget positive. Og så havde vi jo også hørt lidt fra en anden skole, hvor de havde startet ud året før, og de havde kun gode erfaringer med det. Så vi var meget positive

Det er snart 2 år siden at fremskudt-rådgiver-Mette og familierådgiveren trådte ind ad døren (og lod den stå åben)

Et af målene med samarbejdet var at forebygge at tingene ikke voksede sig store.. og det er en af de ting som viceskoleleder-Johan hæfter sig ved er lykkedes.

Johan Birkeland

Jeg synes jo, og det var også et af målene ved det her projekt her, det er, at der er nogle problematikker, vi måske kan nå at løse, inden de vokser sig alt for store. Netop nu, vi er tættere på en anden socialrådgiver, familierådgiver og skole, og kan tage de her drøftelser undervejs, så er der også i nogle tilfælde, [13:31] hvor vi kan nå at tale sammen i god tid og få løst en eller anden problematik omkring trivsel hurtigt, så vi kommer videre. Det er positivt.

Som vi sidder her i 2025 virker det til, at de første år med fremskudt rådgivning er gået ganske nemt. Hver måned mødes alle faggrupper og vender udfordringer og problemer .. på sådan et mere overordnet plan, som... Johan forklarer her ...

Johan Birkeland

Altså om torsdagen, der har vi, eller det vil sige, det er ikke hver torsdag, det er dengang i måneden, der samler vi PPR, vores socialrådgiver, sundhedsplejersken og familierådgiverne, altså de forskellige kompetencer til et møde. Og så taler vi om, hvad der er op siden sidst.

Altså hvad har vi arbejdet med den sidste måneds tid. Og det er også der, typisk i sådan nogle snakke, at vi kan blive opmærksomme på nogle ting, som vi skal være særligt opmærksomme på og forebygge, inden det vokser sig for stort.

En lille fodnote.. På de her tværfaglige møder drøftes der ikke konkrete børn og unge. Skulle der være behov for at drøfte konkrete sager - inden der er en sag i kommunen - så arbejdes der efter reglerne i retssikkerhedslovens § 11e. Men altså.. pointen er at de her møder sikrer skolen en form for struktur af det tværfaglige samarbejde

Fordi det er vigtigt, at der er en eller anden form for struktur i de her møder her. Samtidig med, at der selvfølgelig er den åbne dør, så der en meget uformel snak, samtidig. Men de to ting, de spiller meget godt sammen. Eller de skal spille sammen, vil jeg sige, for at det kan lykkes. Og så er der selvfølgelig de formelle møder med forældre og de kompetencer, der nu er nødvendige i de forskellige sager.

Cathrine Rosentoft

Men kan du sige, at vi døråbner? Altså vi døråbner og omtaler det positivt. Og når jeg taler med et team, så taler jeg om, kan vi ikke lige vente med Mette? Og så ringer jeg til Mette og siger, har du tid, når du kommer torsdag, så laver vi en aftale. Så de oplever, at det er ganske let at lige til, og det er let fremkommeligt,

Anders

Så I kommunikerer det også videre til de andre antallet?

Cathrine Rosentoft

Absolut, ja.

Johan Birkeland

Ja, det gør vi, fordi så går det de veje, man nu plejer at gøre, og det kan være til mig, eller til Katrine, eller til vores psykolog, eller hvem det nu er, de plejer at gå til. Så på den måde, så skal vi jo være, som Katrine siger, døråbner, og sige, vi skal lige have den her, vi skal lige have dem her med ombord. Prøv lige at tage en snak med dem.

Anders

Det giver rigtig gode mening.

Det jo en mulighed.. Men jeg tænker, det er alligevel også noget trin at tage fat i. Så hvad vil være, hvis jeg nu kom her med et barn i 8. klasse og siger, at Freja, hun er lidt under maven, er gået i skole. Vi kan ikke finde ud af, hvad det er. Og jeg kan måske falde i lære, så tager vi fat i dig, Johan. Hvad vil der ske derfra?

Johan Birkeland

så vil jeg højst sandsynligt snakke med Cathrine og læreren, og så vil jeg vurdere, eller vi vil vurdere sammen ud fra det; hvem har vi egentlig brug for her?

altså tit og ofte, når der er noget ude at gå, så er det jo både i privaten og selvfølgelig i samværet på skolen, så det er jo ikke, man kan ikke sådan skille ad. Så vil jeg også vurdere, at vi skulle have Mette med, altså en socialrådgiver, for lige at finde ud af, hvad de ville kunne byde ind med. Så ville vi tage et møde med forældrene for at finde ud af, hvor er vi henne, og hvad ser vi? Og så selvfølgelig inddrage barnet

Cathrine Rosentoft

Og omvendt går det også den anden vej, fordi Mette kan også have sager, hvor det er forældrene, der har henvendt sig til hende. Og så kontakter hun mig og siger, at der er faktisk en familie her, der har et barn derude, om jeg har mulighed for at tale med barnet. Og det gør jeg så, og nogle gange synes hun, at jeg skal have en børnesamtale. "Kan du være bisidder, Katrine?" Det kan jeg naturligvis, for det er trygt for barnet. Så det går begge veje, at vi beder hende om hjælp, og hun også beder os om hjælp til at løse sin opgave.

Jamen, der er selvfølgelig nogle udfordringer en gang imellem, når vi ønsker nogle ting for børnene, og virkelig har arbejdet meget for nogle børn,

og hvordan lykkes vi med det. Og hvis vi synes, at vi har stødt på noget, så sidder vi ikke og kaster med snebolde, eller skyder hinanden ned. Det kunne man måske have gjort for 10 år siden, eller et andet sted i Danmark. Men jeg synes, at vi er blevet bedre til at tage udfordringen og gå videre med. Jeg synes, at vi er blevet gode til at tale barnets sag, hvis jeg skal sige noget. og så hjælpe hinanden til at redefinere noget, eller perspektivere det på en anden måde. Det synes jeg, vi er blevet gode til.

De her oplevelser med at samarbejdet går frem ad, deler fremskudt-rådgiver-Mette også.. Men som trivsels-Cathrine også siger, så kan der være udfordring i nu og næ.

Og det er også noget at det som fremskudt-rådgiver-Mette har oplevet.. Her springer vi lige tilbage til noget af det Mette fortalte mig:

Mette

Og vi kan godt være uenige, og vi er også uenige, og vi kan også nogle gange være uenige om hvad er problemet overhovedet men jeg tror at det helt afgørende er at vi vil gerne løse noget sammen og vi ved at det skal vi så vi ikke synes at vi er så bange for at være uenige og en gang imellem bliver man nødt til at ridse op hvad er det nu jeg skal herude men det jeg synes at det bliver taget godt imod. Og nogle gange går man også lidt ud over det, man skal. Det gør skolen også. Det er der mange, der gør.

Anders

Har du eksempler?

Mette

Ja, altså vi har jo et skolefraværsteam også i Gentofte Kommune, Og dem kan man også, skolen kan henvise et barn dertil. Og dem har jeg inviteret ind i et samarbejde omkring et barn, som har noget skolefravær og noget angst. Og det har været svært at hjælpe den her pige. Fordi jeg egentlig stod og manglede et næste skridt eller en handlemulighed, så blev det at invitere nogen ind, som kunne gøre noget andet. Og jeg tror ikke, at der er nogen, der har

gjort det før, men så blev det simpelthen et samarbejde mellem mig, som havde en mere koordinerende rolle. Skolefraværskonsulenten lavede noget angstbehandling, og Marie, min makker, lavede nogle støttende samtaler til forældrene, som jo også syntes, at det her var hårdt at stå i. Og så begyndte der at være noget fremdrift, og det var små, små, små skridt. Men det giver nogle muligheder for at være lidt mere kreativ i, hvordan man løser opgaven.

Mette

skolen gjorde rigtig meget for at hjælpe pigen, men det var simpelthen ikke tilstrækkeligt. Og på et tidspunkt måtte vi jo så snakke om, at vi skulle gøre noget mere. Og da jeg havde haft kontakten til forældrene, var det jo også mig, der så sagde til dem, nu skal vi gøre noget mere. Og det var de, altså det var de jo kun interesseret i, der skulle. Og det betød jo, at vi skulle træffe en afgørelse og gøre noget andet end det vi havde noget mere.

Anders

Og blev der så lavet en sag på den, ikke?

Mette

Ja, så bliver der lavet en sag på den.

Anders

Hvordan går det med hende så?

Mette

Det sidste, jeg hørte, var, at det gik rigtig godt.

Du kan vende og dreje fremskudt rådgivning på flere måder, og som afdelingsleder-Helle fortæller mig, så kan - det at få lavet en underretning - være en slags adgangsbillet til at få mere hjælp og støtte

Helle

Ja, altså man kan sige, at det er lidt en adgangsbillet til at få mere hjælp og støtte. Vi er organiseret på den måde, at de familiebehandlere, der er ude på skolerne, at de godt kan give tre til fem samtaler i det tidlige forbyggende. Men

bliver der brug for noget, som er mere intensivt end det, så opretter vi en sag.

Men nu er det sådan, at ikke alle kommuner arbejder med fremskudt rådgivning med myndighed.

Så hvad hvis man vælger at lade den fremskudte rådgiver arbejde uden myndighed?

Ja, det ser vi på i næste episoder, hvor turen går til Randers.

[bil starter]

Randers Der har organiseret deres fremskudte rådgivning UDEN myndighed.

hvorfor De har gjort det? og hvad det giver "dem", at arbejde uden myndighed.. Det får du at høre i næste afsnit...

Med den cliffhanger, så er det tid til slutte med et huske råd, der indkapsler essensen - hvorfor vi gør det her

Johan Birkeland

Men det er vigtigt, at børnene er - hvis det handler om skolefravær eller hvad det nu måtte være af mistrivsel - at de er en del af den plan, vi laver.

Ja, det er vigtigt at børnene er en del af planen .. at børnenes perspektiv inddrages. Det står faktisk i loven :)

[på gaden, børnene lov]

"Tak for nu. og husk at sms'e den her podcast til en kollega eller leder, der arbejder med børn og unge, så vi i fællesskab kan gøre en forskel.

Dagens episode er produceret og skrevet af Anders Guldberg, det er mig. Podcasten produceres af podcast bureauet hearHEAR og Udgives af Partnerskab om Børnene Først. Du kan finde mere viden om partnerskabet og links til materialer i episodebeskrivelsen. Endnu en gang - tak for at lytte med og lytte efter"